

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอตามลำดับดังนี้

1. ความเป็นมาของโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. โปรแกรมพลศึกษา
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความเป็นมาของโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ปัจจุบันสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ความเจริญก้าวหน้าด้านวิชาการ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้ามามีอิทธิพล ต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในระเทศมากขึ้นเป็นลำดับ แนวโน้มของสังคมกำลังพัฒนาเข้าสู่ความเป็นอุตสาหกรรม และการบริการ วิถีชีวิตในสังคมเปิดกว้าง สภาพการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาเพิ่มพูนความรู้ และทักษะพื้นฐานของประชาชนให้สูงขึ้นอันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างเหมาะสม การดำเนินงานจัดการศึกษาของรัฐบาลที่ผ่านมามีประชาชนส่วนใหญ่นำได้รับการศึกษาภาคบังคับในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 อัตราการเรียนต่อของนักเรียนที่จบการศึกษาภาคบังคับ แล้วเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในช่วงปี 2525-2530 คิดเป็นร้อยละ 43,42,41,40, 39,38 ตามลำดับ การระการทรงตัวของผู้เข้าเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 นั้นเชื่อว่า มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับความผันผวนทางเศรษฐกิจของประเทศ อันเป็นผลทำให้ผู้จบการศึกษาในระดับสูงมีอัตราการว่างงานสูง

ในปี 2530 กระทรวงศึกษาธิการได้มีโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งการดำเนินงานที่ผ่านมามีคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติให้กรมสามัญศึกษาและกรม

การศึกษานอกโรงเรียนรับผิดชอบดำเนินการ ในปีการศึกษา 2532 นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษา
 ปีที่ 6 แล้วมีอัตราการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งในและนอกระบบโรงเรียน คิดเป็น
 ร้อยละ 50.87 มีนักเรียนที่ไม่ได้เรียนต่ออีกประมาณ 49.13 หรือประมาณ 517,600 คน ภาย
 หลังจาก สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี
 เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2533 ซึ่งให้ดำเนินโครงการนำร่องขยายโอกาสทางการศึกษาภาคบังคับ
 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2533 ได้ระยะหนึ่ง ในปีการศึกษา 2534 มีอัตราการเรียนต่อของนักเรียนที่จบ
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เข้าเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในระบบโรงเรียนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ
 60.06 หรือประมาณ 605,650 คน ในขณะที่อัตราการเรียนต่อนอกระบบโรงเรียนเพิ่มขึ้น คิด
 เป็นร้อยละ 5.04 หรือประมาณ 50,803 คน ในปีการศึกษา 2535 มีนักเรียนที่ไม่เรียนต่ออัน
 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอีกร้อยละ 35.90 หรือประมาณ 352,007 คน และนักเรียนที่จบชั้น
 ประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 11-12 ปี ซึ่งไม่สามารถที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานได้
 เนื่องจากกฎหมายห้ามมิให้ใช้แรงงานเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 13 ปี และตลาดแรงงานที่มีคุณภาพ คือ
 มีการศึกษาอย่างต่ำอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3

ดังนั้น การขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานของประชาชนให้สูงขึ้น จึงมีความสำคัญ
 และจำเป็นต้องการพัฒนาการศึกษา เศรษฐกิจ และสังคม ดังที่ระบุไว้ในนโยบายของแผนพัฒนาการ
 ศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ว่า "จะมุ่งจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของ
 พลเมืองโดยเน้นให้มี คุณธรรม จริยธรรม ปัญญา และมีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์ ตลอดจนมีความรู้
 และทักษะในการประกอบอาชีพ สามารถพึ่งตนเองและดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข" ต่อมาเมื่อวันที่
 14 พฤษภาคม 2534 คณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
 ดำเนินการขยายโอกาสทางการศึกษา ให้กระจายออกไปอย่างทั่วถึง โดยมีเงื่อนไขให้คำนึงถึง
 ความพร้อมในด้านบุคลากร อาคาร สถานที่ สภาพชุมชน ซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงเรียนควบคู่ไปกับ
 ความจำเป็นและความต้องการ นับตั้งแต่ปีการศึกษา 2533 เป็นต้นมา สำนักงานคณะกรรมการ
 การประถมศึกษาแห่งชาติ ได้ดำเนินการเปิดโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งสอนในระดับมัธยมศึกษา
 ตอนต้นทั่วประเทศตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาจนถึงปีการศึกษา 2539 รวม 5,321
 โรงเรียน ซึ่งกระจายอยู่ 830 อำเภอ/กิ่งอำเภอ ใน 75 จังหวัด (สำนักงานคณะกรรมการการ
 ประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ, 2538)

2. โปรแกรมพลศึกษา

โปรแกรมพลศึกษา เป็นกระบวนการจัดและบริหารปัจจัย หรือกิจกรรมต่าง ๆ ทางพลศึกษา ที่สามารถช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพลศึกษา โดยทั่วไป โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนนั้น เป็นส่วนที่สำคัญส่วนหนึ่งของโปรแกรมการศึกษาของโรงเรียน ซึ่งได้มีการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ไปจนถึงระดับมัธยมศึกษา โดย บุชเชอร์ (Bucher, 1975) ได้เสนอไว้ว่า โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนควรประกอบไปด้วยโปรแกรมต่อไปนี้ คือ

1. โปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน
2. โปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
3. โปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายนอกและระหว่างสถาบัน
4. โปรแกรมการจัดกิจกรรมนันทนาการ
5. โปรแกรมการจัดกิจกรรมบรรณาการทางพลศึกษา

ส่วน วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้เสนอว่า โรงเรียนควรจะมีจัดโปรแกรมการสอนพลศึกษา ในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้คือ

1. การจัดโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน
(Physical Education Class Instructional Programs)
2. การจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
(Intramural Athletic Programs)
3. การจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
(Interschcolastic Athletic Programs)
4. การจัดโครงการพลศึกษาพิเศษ
(Adapted Physical Education Programs)

ลักษณะโปรแกรมผลึกษาที่ดี

โคเวลล์ และฮาเซลตัน (Cowell and Hazelton, 1955 quoted in Oberteuffer and Ulrich, 1962) ได้เสนอเกณฑ์ในการพิจารณาตัดสินลักษณะของโปรแกรมผลึกษาที่ดีไว้ 9 ประการ คือ

1. ได้รับการยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาทั้งหมดของโรงเรียน
2. มีการจัดประสบการณ์ที่สมดุลย์เป็นอย่างดี ที่จะกระตุ้นการเจริญเติบโตและพัฒนาการที่เหมาะสมด้านสังคมและจิตใจ เช่นเดียวกับทางด้านร่างกายและทักษะทางประสาทกล้ามเนื้อ
3. ช่วยทำให้เกิดจิตสำนึกในระบบประชาธิปไตยเพื่อที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
4. อยู่บนพื้นฐานของความสนใจ ความต้องการ จุดมุ่งหมาย และความสามารถที่จะสนับสนุนได้
5. มีการจัดประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และเหมาะสมกับระดับวุฒิภาวะของนักเรียน
6. เป็นส่วนหนึ่งของสังคมจะเข้าช่วยเหลือได้
7. มีสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดแบ่งเวลา อุปกรณ์และผู้นำที่เพียงพอและสามารถที่จะจัดกิจกรรมตามที่นักเรียนต้องการได้อย่างกว้างขวาง
8. ต้องมีความสอดคล้องกับสุขภาพทั่วไปของนักเรียน และโปรแกรมของโรงเรียน
9. มีการสนับสนุนการพัฒนาทางด้านวิชาชีพ และสวัสดิการให้แก่ครูผลึกษา

สำหรับการจัดโปรแกรมผลึกษานในโรงเรียนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องอาศัยการจัดโปรแกรมผลึกษาที่เหมาะสม าสให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ และความต้องการของนักเรียนและสังคม และการที่จะจัดโปรแกรมผลึกษานในโรงเรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายประสงค์ของความมุ่งหมายของการผลึกษา จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยต่าง ๆ มาช่วยสนับสนุนด้วย คือ

1. ครูผลึกษา ถือว่ามีความสำคัญในการจัดโปรแกรมผลึกษา เป็นอันมากในโรงเรียนควรมีครูผลึกษาให้เพียงพอและได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียน บุคลากรที่ทางโรงเรียนมอบหมายให้สอนวิชาผลึกษา และรับผิดชอบการจัดโปรแกรมผลึกษานั้น ควรเป็นผู้ที่มีวุฒิทางผลึกษา เพราะจะเป็นผู้ที่มีหลักในการสอนและการจัดโปรแกรมผลึกษาได้อย่างถูกต้อง

2. งบประมาณ นับเป็นสิ่งสำคัญที่จะขาดเสียมิได้ ควรจะมีให้เพียงพอต่อการจัดโปรแกรมผลศึกษา งบประมาณในโรงเรียนอาจจะได้มาจากเงินบำรุงการศึกษา เงินค่ากิจกรรมนักเรียน เงินของสมาคมครูผู้ปกครองหรือจากสมาคมศิษย์เก่า โปรแกรมผลศึกษาจะสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีต้องมีงบประมาณมาสนับสนุน

3. อุปกรณ์ผลศึกษาหรืออุปกรณ์กีฬา เป็นส่วนประกอบสำคัญในการเรียนการสอนและการจัดโปรแกรมผลศึกษาจำนวนอุปกรณ์ในโรงเรียนควรมีให้เพียงพอและอยู่ในลักษณะที่ใช้งานได้ดีและมีความปลอดภัย เพราะถ้าขาดอุปกรณ์แล้วการเรียนการสอนและการจัดโปรแกรมผลศึกษาจะดำเนินไปไม่สะดวก หรืออาจดำเนินการไม่ได้เลย

4. สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวก ควรจะมีให้เพียงพอกับโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียน ซึ่งได้แก่ ห้องทำงานของครูผลศึกษา ห้องเก็บอุปกรณ์ สนามกลางแจ้ง สนามในร่ม ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย สถานที่ทำความสะอาดร่างกาย ที่ดื่มน้ำ ห้องนิรภัยและห้องส้วม สิ่งเหล่านี้ควรมีจัดทำให้ถูกหลักสุขาภิบาล สะอาด ปลอดภัยและใช้งานได้ดีตามลักษณะ

5. การจัดและดำเนินการ มีการจัดแบ่งเวลาเรียน ให้เหมาะสมและเพียงพอกับบทเรียนผลศึกษาตามที่กำหนดไว้ในตารางสอน โรงเรียนไม่ควรนำคาบเรียนวิชาผลศึกษาไปใช้สอนวิชาอื่นที่คิดว่าเป็นวิชาที่สำคัญกว่า หรือให้นักเรียนไปช่วยทำงานอย่างอื่น ทำให้ขาดคาบเรียนวิชาผลศึกษาไป ซึ่งหมายถึงขาดกิจกรรมอันจำเป็นที่ร่างกายต้องการประจําสัปดาห์ไป และรวมถึงการวางแผนการผลศึกษาที่ชัดเจน ว่าในภาคเรียนหนึ่ง ๆ ควรจัดโปรแกรมผลศึกษาอะไรบ้าง นอกเหนือจากการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร อาจจะเป็นแผนผลศึกษาประจําภาค หรือประจําปี เช่น แผนการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน หรืออื่น ๆ (สมคิด สวนศรี, 2533 อ้างถึงใน วรศักดิ์ เพียรชอบ)

บุชเชอร์ (Bucher, 1975) ได้เสนอข้อควรคำนึงในการจัดโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนไว้ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผลศึกษาในโรงเรียนนั้น ควรที่จัดกิจกรรมมาให้สอดคล้องกับระดับความสามารถ และความสนใจของนักเรียน

2. อาจารย์ผู้สอนวิชาผลศึกษาจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาของกิจกรรมทางผลศึกษาที่ได้จัดขึ้น รวมไปถึงวิธีการใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน เป็นอย่างดี

3. ควรได้มีการจัดสถานที่ อุปกรณ์ พร้อมทั้งการแก้ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้ ก่อนที่จะได้กำหนดกิจกรรม

4. อาจารย์ผู้สอนจะต้องศึกษาและมีความเข้าใจใน วิทยุ เพลง หรือระดับของนักเรียน และสามารถเตรียมการเรียนการสอน ให้เหมาะสมกับกิจกรรม และ ระดับของนักเรียน

5. กิจกรรมที่ได้จัดขึ้นจะสามารถช่วยทำให้ให้นักเรียน ได้มีพัฒนาการ ในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ทั้งในด้านการพัฒนาเป็นรายบุคคล และพัฒนากลุ่ม

6. กิจกรรมที่จัดขึ้นสามารถช่วยให้นักเรียน ได้มีทักษะพื้นฐาน ในการเคลื่อนไหวได้อย่างถูกต้อง และปฏิบัติตนอยู่ในกติกา ระเบียบวินัยที่ดี

7. ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมและเกิดความภาคภูมิใจ ในความสามารถของตนเองได้

โครงการสอนผลศึกษานในโรงเรียน

โครงการสอนผลศึกษานในโรงเรียน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนวิชาผลศึกษา ตามหลักสูตรที่กำหนดขึ้น เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ในทักษะกิจกรรมต่าง ๆ ทางผลศึกษา โครงการสอนผลศึกษานในโรงเรียนนั้น ต้องคำนึงถึงความแตกต่างในทุก ๆ ด้านของกิจกรรมที่จัดขึ้นสำหรับนักเรียนโดยจัดกิจกรรมมาให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน ทั้งในด้านทักษะ ความแข็งแรง สมบูรณ์ของสภาพของร่างกาย รวมไปถึงความสามารถในการรับรู้การเข้าใจ กิจกรรมที่จัดขึ้นเหล่านี้ จะเป็นการเตรียมมาให้นักเรียน ได้ประสบการณ์ในการใช้ชีวิตจริงได้ อย่างมีความสุขต่อไป

วรศักดิ์ เติพรชอบ (2527) ได้กล่าวไว้ว่า หลักที่สำคัญในการจัดโครงการสอนผลศึกษานในโรงเรียนเพื่อให้เกิดบรรลุผลได้ดี มีดังนี้ คือ

1. โครงการสอนผลศึกษาที่ดีนั้น จะต้องมีการวางความมุ่งหมายที่แน่นอนและชัดเจน และความมุ่งหมายเหล่านั้น ควรเป็นความมุ่งหมายที่สามารถนำไปปฏิบัติได้และบรรลุผลได้อย่างแท้จริง ความมุ่งหมายนั้นจะต้องเป็นความมุ่งหมายที่ได้เขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร และเป็นที่ยอมรับโดยทั่วถึงกันในทุกผู้ร่วมงานเดียวกัน

2. พื้นฐานปรัชญาการสอนพลศึกษาอย่างหนึ่ง คือ การสอนนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้มีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ โดยใช้กิจกรรมพลศึกษาเป็นสื่อกลาง ฉะนั้น เพื่อให้โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมีประสิทธิภาพที่ดี ควรจะประกอบด้วยความมุ่งหมายที่ครอบคลุมในทุกด้าน คือ ด้านประธานวิสัย หรือทฤษฏีวิสัย ด้านวิภาวิสัย หรือจิตวิสัย ด้านจลวิสัย หรือ ทักษะวิสัย ด้านสมรรถภาพทางกายวิสัย และด้านสังคมวิสัย

3. ความมุ่งหมายของการสอนพลศึกษาในแต่ละด้านต่าง ๆ ดังกล่าวเหล่านี้ ควรจะเป็นความมุ่งหมายที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อชีวิตประจำวันของนักเรียน

4. หลักการทางด้านสรีรวิทยา จิตวิทยาและสังคมวิทยา นับว่ามีความสำคัญต่อการจัดโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมาก ฉะนั้น ในการจัดโครงการสอนให้ได้ผลดี ควรจะได้คำนึงถึงหลักการเหล่านี้ควบคู่กันไปด้วย

5. โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ควรจะได้คำนึงถึงการจัดการสอนกิจกรรมที่มีคุณค่าทางนันทนาการ หรือกิจกรรมที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในเวลาว่างได้ง่ายและสะดวกด้วย

6. การจัดโครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนประถมศึกษาควรประกอบไปด้วยกิจกรรมพลศึกษาพื้นฐานหลาย ๆ อย่างต่าง ๆ กัน เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสสำรวจและพัฒนาความสามารถและความสนใจ สามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้

7. สำหรับในระดับชั้นมัธยมศึกษา การจัดโครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียนควรจะมี ความต่อเนื่องและมีระดับสูงต่อจากระดับประถมศึกษา ทั้งนี้โดยมุ่งให้นักเรียนได้เรียนนาฬิกากรรมที่ตนเองมีความถนัดและสนใจ สามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้

8. การจัดโครงการสอนพลศึกษา ควรจะได้มีการวางแผนที่แน่นอน มีการวางแผนให้สอดคล้องกับสถานกาณ์ และแผนเหล่านั้นควรจะได้มีการเขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร สำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือครูพลศึกษาสามารถนำไปใช้ได้

9. ครูผู้สอนนับว่ามีความสำคัญมาก โครงการสอนพลศึกษา จะมีความสำเร็จตามความมุ่งหมายมากน้อยเพียงใดนั้น จะขึ้นอยู่กับครูพลศึกษาซึ่งเป็นเจ้าของโครงการนั้นครูพลศึกษาจะต้องเป็นผู้มีอุดมคติมีศรัทธาในวิชาพลศึกษา มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าในการที่จะดำเนินการในโครงการสอนพลศึกษาตลอดจนทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติตนตามอุดมคติของวิชาพลศึกษา เพื่อให้โครงการการสอนพลศึกษาได้เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างแท้จริงด้วยความบริสุทธิ์ใจด้วย

10. เพื่อเป็นการช่วยเหลือและส่งเสริมให้นักเรียน ได้มีความพร้อม ที่จะ เป็นสมาชิก

ที่ดีของสิ่งควมในระบอบประชาธิปไตยในโอกาสต่อไปข้างหน้า ครูควรจะได้เปิดโอกาสให้นักเรียน ได้มีส่วนร่วมในโครงการการเรียนการสอนผลึกษาในโรงเรียน หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ครูพิจารณาเห็นเป็นการสมควร

11. ทิศนคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาผลึกษานับว่ามีความสำคัญมาก ในการที่นักเรียน จะนำความรู้ทักษะและประสบการณ์ต่าง ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

ข้อเสนอแนะในการจัดโครงการสอนผลึกษาในโรงเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอน ถึงแม้ว่าจะได้จัดเตรียมการเรียนการสอนเอาไว้ อย่างไร ก็ตาม ถ้าไม่มีอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ความเข้าใจ และนำไปใช้อย่างถูกต้องแล้วกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้วางเอาไว้ก็จะไม่สามารถบรรลุผลตามจุดหมายได้ ดังนั้น พักเก็ต (Puckett, 1976) จึงได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์ผู้ทำการสอนไว้ดังนี้

1. การใช้เวลาในการอภิปรายในกิจกรรมให้น้อยกว่าปกติ แต่ให้ดำรงความสำคัญ ของเนื้อหาเอาไว้ เมื่อกิจกรรมที่ต้องสอนนั้นมีเนื้อหาที่กว้างขวางเกินไป เพื่อให้ นักเรียนยังคงมีความสนใจ และได้รับประโยชน์จากการสอนได้อย่างดียิ่ง
2. ควรใช้กิจกรรมในการสอนให้ตรงกับที่นักเรียนสนใจ และมีความต้องการกิจกรรม ในรูปแบบนั้น ๆ
3. เปลี่ยนกิจกรรมใหม่ก่อนที่นักเรียนจะขาดความสนใจ
4. ในขณะดำเนินกิจกรรมเป็นกลุ่ม หรือรายบุคคลก็ทำตาม พยายามสอดแทรกการ อธิบายให้นักเรียนได้เห็นภาพที่แท้จริงของสถานการณ์ ของกิจกรรมที่กำลังดำเนินอยู่เสมอ
5. ชี้แจงให้นักเรียนได้มองเห็นถึงข้อดีข้อเสีย ของการใช้กิจกรรมเล่นผัดประเภท ซึ่งจะก่อให้เกิดอันตรายได้
6. จัดกิจกรรมมาให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน
7. ให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ความสามารถของตนเอง ในการค้นพบวิธีการใหม่ ๆ ในการร่วมกิจกรรม
8. ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยการจัดสนาม อุปกรณ์ และสภาพแวดล้อมให้พร้อมอยู่เสมอ

9. อธิบายพร้อมทั้งให้กำลังใจนักเรียนอยู่เสมอ เพื่อจัดความกลัว และความยุ่งยาก
ลาบากใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่นักเรียนยังไม่เคยได้เข้าร่วมเลย
10. ใช้สื่อดัดแปลงอุปกรณ์เข้าช่วยในการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจ
และเป็นการช่วยเหลือให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
11. ศึกษา ค้นคว้า เอกสาร ตำรา หรือคู่มืออย่างสม่ำเสมอ

โครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

โครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน หมายถึง การจัดกิจกรรมทางพลศึกษาเพื่อ
แข่งขันขึ้นในโรงเรียน การแข่งขันอาจจะจัดตามกลุ่ม ตามสี ตามระดับชั้น หรือ ระหว่างห้อง
เพื่อส่งเสริมและสอดคล้องกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา การจัดโครงการสอนพลศึกษาใน
โรงเรียนนั้น ถือว่าเป็นโครงการหลักที่สร้างเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาการในด้านต่าง ๆ
และการจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนก็จะเป็นศูนย์ปฏิบัติการต่อเนื่องจากโครงการสอน
ในชั้นเรียน เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคน มีประสบการณ์จากการแข่งขันกีฬา และนำ
ประสบการณ์มาใช้ในชีวิตประจำวันได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนจะเป็น
แรงจูงใจที่ทาให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนพลศึกษามากยิ่งขึ้นและยังเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่า
การจัดพลศึกษาในโรงเรียนนั้นดีหรือไม่เพียงใด

วรสักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของ การจัดโครงการแข่งขัน
กีฬาภายในโรงเรียน ดังต่อไปนี้

1. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ที่ได้เรียน
ในชั่วโมงพลศึกษามาแล้ว มาใช้เพื่อความสนุกสนานและเพื่อออกกำลังกายตามความถนัดและความ
สนใจของตนเอง
2. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนส่วนใหญ่อของโรงเรียน ได้แข่งขันกีฬาต่าง ๆ เพื่อจะ
ได้มีความรู้ และประสบการณ์ของการแข่งขันโดยตรงด้วยตนเอง ทั้งนี้เพราะถือว่า ประสบการณ์
จากการแข่งขันเป็นประสบการณ์ที่มีค่าต่อชีวิตมากอย่างหนึ่งนักเรียนทุกคนจึงควรจะได้รับประสบการณ์
นี้โดยตรงด้วยตนเอง

3. เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสทดสอบ ความสามารถของตนเอง กับเพื่อนร่วมชั้นหรือ เพื่อนร่วมโรงเรียนที่อยู่หน่วยและระดับเดียวกัน

4. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีคุณลักษณะ ต่าง ๆ ประจำตัว เช่น การมีน้ำใจ นักกีฬา การรู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักอภัย การมีระเบียบวินัยในตนเอง การเคารพต่อกฎระเบียบ ข้อบังคับ และอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะว่าการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน เป็นการแข่งขันที่ผลได้เสีย น้อยทำให้การแข่งขันมักจะเป็นไปตามอุดมคติของการแข่งขันกีฬาที่แท้จริง มากกว่าการแข่งขันกีฬา ระหว่างโรงเรียนดังได้กล่าวมาแล้ว

5. เพื่อเป็นการเสริมสร้างให้นักเรียน ได้มีความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ดีต่อการ แข่งขันกีฬา และได้นำการกีฬาไปใช้เล่นในเวลาว่าง เพื่ออุดมคติของการกีฬาอย่างแท้จริง คือ กีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อมิตรภาพ และกีฬาเพื่อความสนุกสนาน

6. เป็นการกระตุ้นให้นักเรียน ได้มีความกระตือรือร้น มีความสนใจในการเล่นกีฬา และแข่งขันกีฬานอกรอบและตามอุดมคติของการกีฬามากยิ่งขึ้น

การเลือกประเภทกีฬา

จันทรพิมพ์ พลพะวงศ์ (2529) ได้เสนอว่า ในการเลือกประเภทกีฬาเพื่อจัดแข่งขัน กีฬาภายในโรงเรียน ควรมีหลักในการเลือกดังนี้

1. เลือกประเภทกีฬาที่มีผู้เล่นได้มาก
2. เป็นกีฬาที่สอนอยู่ในชั้นเรียนนั้น
3. เป็นกีฬาที่เหมาะสมกับฤดูกาลนั้น
4. เป็นกีฬาที่จัดหาเครื่องอุปกรณ์แข่งขันได้สะดวก
5. เป็นกีฬาที่มีคนนิยมและเหมาะสมกับภูมิประเทศด้วย

ประเภทกีฬาที่ควรจัด

1. กีฬาชุด เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ฯลฯ
2. กีฬาประเภทเดี่ยว เช่น เทนนิส เทเบิลเทนนิส

3. กีฬาประเภทคู่และลาน
4. เกมสกีการเล่นเปิดเตล็ด
5. กีฬาทางน้ำ เช่น วายน้ำ แข่งเรือ

นอกจากนี้การเลือกประเภทกีฬายังแล้วแต่ความเหมาะสมของโรงเรียนด้วย

องค์ประกอบของการจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

การจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนจะต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบที่ทำให้การจัดบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ได้ พักเก็ต (Puckett, 1976) เห็นว่า ส่วนประกอบที่สำคัญเหล่านี้จะต้องประกอบไปด้วย

1. ผู้จัดดำเนินการแข่งขัน
2. งบประมาณในการจัดดำเนินการแข่งขัน
3. สถานที่ในการจัดกิจกรรม
4. อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม
5. ประเภทของกิจกรรมที่ใช้ในการแข่งขัน
6. รายการการแข่งขัน
7. การประชาสัมพันธ์การแข่งขัน
8. กรรมการผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ
9. การรายงานผลการแข่งขันและการให้รางวัล

เจ้าหน้าที่ในการดำเนินงาน

พอง เกิดแก้ว (2520) ได้เสนอไว้ว่า เจ้าหน้าที่ในการดำเนินงาน ควรจะประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. อาจารย์ที่ปรึกษาหรือผู้ประสานงาน ควรตั้งบุคคลคนเดียว ให้รับหน้าที่ดำเนินงาน แต่ภาระหน้าที่ความรับผิดชอบอาจแบ่งเบามอบหมายให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอื่น รับแบบปฏิบัติได้ตามแต่จะเห็นความสมควร ผู้ประสานหรืออาจารย์ที่ปรึกษา ควรเป็นผู้มีการศึกษาอบรมทางพลศึกษา

มีบุคลิกภาพสูง มีความสามารถประสานงานกับฝ่ายนักเรียนได้ดี

2. ผู้ช่วยอาจารย์ที่ปรึกษา หรือผู้ช่วยประสานงาน ผู้ประสานงานอาจมอบหมายภาระหน้าที่ความรับผิดชอบบางอย่างให้ผู้ช่วยประสานงาน ผู้ช่วยประสานงานมีหน้าที่ช่วยดูแลการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา และให้คำปรึกษานักเรียนหัวหน้าชุด

3. นักเรียนหัวหน้าชุด เป็นหน่วยเชื่อมโยงสำคัญ ระหว่างผู้ประสานงานหรือผู้ช่วยประสานงานกับชุดแข่งขันต่าง ๆ ควรส่งเสริมให้ฝึกการเป็นผู้นำ

4. คณะกรรมการนักเรียน ประกอบด้วย ผู้แทนนักเรียนจากนักเรียนแต่ละหน่วยที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา และมีหน้าที่ให้คำปรึกษาทั่วไป เป็นหน่วยงานติดต่อระหว่างฝ่ายผู้ประสานงานกับนักเรียนทั้งหมด

5. เจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ดำเนินการแข่งขันกีฬากายานในโรงเรียนนั้น มักจะคัดเลือกจากนักเรียนที่มีชื่อเสียงทางกีฬา และมีความรู้ในเรื่องของกีฬานั้น ๆ คืออยู่แล้วผู้ประสานงาน หรืออาจารย์ที่ปรึกษาจะฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ให้รู้จักกติกาที่ฬาประเภทต่าง ๆ

การจัดกำหนดการแข่งขัน

พอง เกิดแก้ว (2520) ได้เสนอไว้ว่า วิธีกำหนดการแข่งขันกีฬากายานในโรงเรียน ที่นิยมใช้กันทั่วไปมีดังนี้

1. หลักละเอียดแล้ว
2. ช่วงว่างกิจกรรม คือ ลดเวลาเรียนในชั้นเรียนให้สั้นลงเหลือเวลาขึ้นมาใช้เป็น "ช่วงว่างกิจกรรม" สำหรับการแข่งขันกีฬากายานในโรงเรียน หรือกิจกรรมของชุมชน
3. เวลาก่อนเข้าเรียน เวลาเย็น หรือวันหยุดราชการ

ผู้ตัดสินกีฬา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้เสนอว่า ผู้ตัดสินกีฬากายานในการแข่งขันกีฬากายานในโรงเรียนอาจจะได้จากบุคคลต่อไปนี้ คือ

1. ครูพลศึกษาในหมวดวิชา

2. ครูในสายวิชาอื่นที่มีความรู้ความเข้าใจและมีความสนใจ
3. นักศึกษาหรือนิสิตในสถาบันผลิตครูพลศึกษาที่อยู่ใกล้เคียง หรือที่มาทำการฝึกสอน
อยู่
4. คิษฐ์เก่าของโรงเรียนที่เคยเป็นนักกีฬาและมีความรู้และประสบการณ์ด้านกาตัดสิน
5. นักกีฬาของโรงเรียนที่อยู่ในระดับชั้นที่สูงกว่า และได้รับการอบรมจากครูมาแล้ว

วิธีจัดพวกเข้าแข่งขัน

จันทร์พิมพ์ พลพะวงศ์ (2529) ได้เสนอว่าวิธีจัดพวกเข้าแข่งขันมีหลายวิธี เช่น

1. จัดการแข่งขันภายในห้องเรียน
2. จัดภายในชั้นเรียน
3. จัดระหว่างชั้นเรียน
4. จัดแบ่งเป็นคณะ หรือให้ระบบลี

คุณสมบัติผู้เข้าแข่งขัน

ไพฑูรย์ จัยสิน (2513) ได้เสนอว่าเพื่อให้การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนสนุกสนาน มีความหมายต่อเด็กควรรักษาโอกาสแก่เด็กทุกคนเข้าร่วมการแข่งขันมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ด้วยเหตุนี้ทางโรงเรียนจึงควรวางกฎเกณฑ์ไว้สำหรับผู้เข้าแข่งขัน ดังนี้

1. เป็นตัวแทนของโรงเรียนเข้าร่วมการแข่งขันระหว่างโรงเรียนแล้ว ไม่มีสิทธิ์เข้าแข่งขัน แต่ต้องมีหน้าที่ช่วยงานการจัดการแข่งขัน
2. ผู้ที่เคยชนะเลิศในการเล่นประเภทนั้นมาแล้ว ไม่มีสิทธิ์เข้าแข่งขันเช่นกัน
3. เวลาเล่นควรเล่นได้เท่ากับชั้นเรียนของโรงเรียนนั้น ๆ เช่น โรงเรียนมี ม.ศ. 1-5 ก็ไม่มีสิทธิ์เล่นได้เพียง 5 ปีเท่านั้น
4. นักเรียนที่สุขภาพไม่ดี ไม่สมบูรณ์ ห้ามเข้าทำการแข่งขัน
5. นักกีฬาคนหนึ่งเล่นกีฬาได้ไม่เกิน 1 ประเภท จะได้เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้เข้าร่วมเล่นบ้าง

วิธีการจัดการแข่งขัน

จันทร์ทิพย์ พลพะวงศ์ (2529) ได้เสนอไว้ว่า การจัดการแข่งขันกีฬา จะเป็นกีฬาประเภทชุดหรือประเภทเดี่ยว เพื่อให้การแข่งขันได้ดำเนินไปด้วยดี และถูกต้องตามแบบแผนควรมีวิธีการแข่งขัน ซึ่งมีหลายวิธี เช่น

1. แบบแพ้คัดออก
2. แบบพบกันหมด
3. แบบชนะคัดออก
4. แบบชั้นบันได
5. แบบแพ้สองครั้งคัดออก
6. แบบชมเชย

การให้รางวัล

วรศักดิ์ เตียรชอบ (2527) ได้เสนอไว้ว่า การให้รางวัลควรจะได้คำนึงถึงหลักการที่สำคัญ ดังนี้ คือ

1. เกณฑ์การให้รางวัลนั้น ควรจะเป็นเกณฑ์ที่มาจากพื้นฐานปรัชญา ของการพลศึกษา หรือการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
2. รางวัลที่ให้นั้น ควรจะเป็นสัญลักษณ์ของความสำเร็จตามพื้นฐานปรัชญาของการพลศึกษา หรือการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนอย่างแท้จริง
3. ครู ไม่ควรจะให้รางวัลเป็นเครื่องกระตุ้น หรือเป็นแรงจูงใจแต่เพียงอย่างเดียวจนมากเกินไป คุณค่าของการกีฬาควรจะเป็นแรงจูงใจที่สำคัญมากกว่าอย่างอื่น
4. รางวัลที่ให้ควรจะเป็นสิ่งของที่มีราคาถูกเสียดำใช้จ่ายน้อย
5. รางวัลควรจะเป็นสิ่งที่มีความเกี่ยวข้อง หรือช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเล่น หรือการแข่งขันกีฬานั้นต่อไป

โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน หมายถึง การจัดการแข่งขันระหว่างโรงเรียน เป็นการสนับสนุนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พบปะการแข่งขันกับนักเรียนโรงเรียนอื่น ๆ ที่มีความสามารถทางการกีฬาทัดเทียมกันและจัดได้ว่า การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนเป็นองค์ประกอบอันหนึ่งของแผนการเรียนพลศึกษาในโรงเรียน โครงการที่จะสำเร็จลุล่วงได้นั้นจะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย ครูทุกคนในโรงเรียนจะต้องชี้แจงนโยบายของการแข่งขัน ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาและอื่น ๆ เพื่อให้การแข่งขันดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยตามวัตถุประสงค์

วรงค์ดี เพียรชอบ (2527) ได้เสนอว่า ตามปกติแล้วการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนควรจะเป็นผลพลอยได้จากการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ซึ่งได้จัดให้นักเรียนส่วนมากของโรงเรียนเรียบร้อยแล้วเท่านั้น งบประมาณและทรัพยากรที่เหลือส่วนหนึ่ง ซึ่งเป็นส่วนน้อยจึงนำมาใช้กับการจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน สำหรับนักเรียนส่วนน้อย ที่มีความสามารถดีเด่นกว่านักเรียนคนอื่น ๆ หลังจากการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน านกรณีที่โรงเรียนใช้งบประมาณและทรัพยากรที่มีอยู่ส่วนน้อย เพื่อการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน หรือโรงเรียนจัดให้มีโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนโดยไม่ได้จัดโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนให้นักเรียนส่วนใหญ่ของโรงเรียน ได้มีส่วนร่วมก่อน ถือว่าการจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนนั้นผิดหลักการหรือปรัชญาการศึกษาของโรงเรียนโดยสิ้นเชิง

พัคเค็ต (Puckett, 1976) ได้เสนอว่าการจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนแตกต่างจากโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนหลาย ๆ ด้าน ดังต่อไปนี้

1. มีโรงเรียนอื่น ๆ มาช่วยในการแข่งขันด้วย
2. นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันเป็นครั้งคราว
3. นักเรียนมีส่วนร่วมในการแข่งขันเป็นจำนวนน้อย
4. ระดับการแข่งขันสูงกว่าการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

นอกจากนี้ การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนยังรวมไปถึงการจัดการแข่งขันในรูปแบบ

วันกีฬา ทั้งสपोर्टเดย์ (Sports Day) และเพลย์เดย์ (Playday) การแข่งขันกีฬาฉันทมิตร (Invitational Games) และการแข่งขันเทเลกราฟ-เม็ต (Telegraph Meets) อีกด้วย

การเลือกประเภทกีฬา

จรรยา แก่นวงศ์คำ (2524) ได้เสนอไว้ว่า การเลือกประเภทกีฬานักเรียนการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ดังนี้

1. เป็นกีฬาที่เหมาะสมกับฤดูกาล และความนิยมของนักเรียนและประชาชน
2. เป็นกีฬาที่มีสอนในโรงเรียน และได้จัดแข่งขันภายในโรงเรียนแล้ว
3. มีอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อม
4. เป็นกีฬาที่สร้างความก้าวหน้า
5. เป็นกีฬาที่มีคุณค่าที่สามารถนำไปใช้ได้ในวันต่อไปข้างหน้า
6. เป็นกีฬาที่นักเรียนมีโอกาสฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน

องค์ประกอบของการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

พัคเค็ต (Puckett, 1976) ได้เสนอไว้ว่า การจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนนั้น จะต้องประกอบไปด้วย

1. ผู้นำซึ่งมีคุณสมบัติที่เหมาะสม
2. อุปกรณ์สำหรับกิจกรรมเพียงพอ
3. สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอ
4. มีกรรมการและเจ้าหน้าที่ผู้ตัดสินอย่างเพียงพอ
5. มีการประชาสัมพันธ์
6. ประเภทและเวลาของการแข่งขัน
7. งบประมาณของการแข่งขัน

ทั้งนี้ การจัดโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนจะต้องอยู่ภายใต้ วิธีการบริหาร และการจัดดำเนินการที่ถูกต้อง เป็นไปตามลำดับขั้นตอนด้วย

การจัดโครงการพลศึกษาพิเศษ

การจัดโครงการพลศึกษาพิเศษ หมายถึง การจัดพลศึกษาเพื่อให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างจากคนอื่น อันอาจจะเนื่องจากความไม่พร้อมทางด้านสมรรถภาพหรือทักษะ หรือเนื่องจากความผิดปกติของร่างกาย ได้รับประโยชน์จากการพลศึกษาของโรงเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อให้เกิดพัฒนาการตามความเหมาะสม

ประเภทของเด็กบกพร่อง

สมคิด ชิตประสงค์ (2517) ได้แบ่งเด็กบกพร่องออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. พวกที่พิการทางร่างกาย (Physically Handicapped) ความพิการของเด็กพวกนี้ได้แก่ เป็นง่อยเปลี้ยเสียแขนขา มือเท้าลีบ ขาโก่ง มือแป ขาแป ไหล่เอียง ตาบอด หูหนวก ซูดคิดอย่าง เป็นน้ำขี้ าบหน้าซुरขระแต่กำเนิด จมูกบี้ คอเอียง ปากแหว่ง นิ้วด้วน หลังโกง เป็นต้น
2. พวกที่พิการหรือบกพร่องทางสมอง (Mentally Handicapped) ได้แก่ พวกปัญญาอ่อน ซึ่งพวกนี้ยากต่อการให้การศึกษา ตามปกติแล้วพวกนี้จะมี I.Q. ต่ำกว่า 70 นอกจากความบกพร่องทางสมอง ยังรวมถึงพวกเด็กที่มีพรสวรรค์หรือปัญญาเลิศ อีกด้วย เพราะพวกนี้ยากแก่การปรับตัวเข้ากับคนอื่น ๆ ซึ่งจะมี I.Q. ไม่ต่ำกว่า 160
3. พวกพิการหรือความบกพร่องทางอารมณ์ (Emotional Handicapped) เด็กพวกนี้จะมีปัญหาทางพฤติกรรม (Behavior Problem) มาก จะเป็นเด็กที่พาลเกร มีอารมณ์รุนแรงผิดปกติ ชอบก้าวร้าวมีจิตเลื่อนลอย ชอบสร้างวิมานในอากาศ เด็กพวกนี้อาจจะมีสภาพจิตใจดีมาก่อน หรืออยู่ในสิ่งแวดล้อมไม่ดี
4. ความพิการหรือความบกพร่องทางสังคม (Social Handicapped) คือ พวกที่ปรับตัวเข้ากับคนอื่นไม่ได้ ชอบอยู่โดดเดี่ยว ไม่ยอมคบเพื่อนฝูง มีปมด้อยอันเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ เช่น บิดามารดายากจน บิดามารดาหย่าร้าง เด็กที่อยู่กับบิดาที่มีภรรยาใหม่ หรืออยู่กับมารดาที่มีสามีใหม่ เด็กไปอาศัยอยู่กับผู้อื่นซึ่งไม่ใช่บิดามารดา

องค์ประกอบของการจัดโครงการพลศึกษาพิเศษ

พอง เกิดแก้ว (2520) ได้เสนองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ควรสนใจนำมาใช้ประกอบการวางแผนการจัดโครงการพลศึกษาพิเศษ สำหรับนักเรียนที่ผิดปกติไว้ดังนี้

1. โครงการนี้เป็นโครงการที่จัดให้แก่ นักเรียนทุกคน ซึ่งอาจจะไม่ปลอดภัยหรือไม่ได้รับความสำเร็จในการเรียนกิจกรรมตามปกติของโรงเรียน โครงการนี้ไม่ควรจำกัดคนเรื่อง ทรวดทรง ความพิการทางระบบโครงร่าง และสภาวะทางร่างกายของนักเรียน โครงการควร จัดเพื่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสายตา การฟัง เช่นเดียวกับนักเรียนที่เรียนช้า มีปัญหาทาง พฤติกรรม การรับรู้ทางด้านกลไกช้า และมีความพิการทางด้านประสาท ซึ่งรวมทั้งนักเรียนที่ บาดเจ็บจากอุบัติเหตุ หรือเจ็บป่วยเป็นเวลานาน กล่าวโดยทั่วไป นักเรียนทุกคนที่สามารถไป โรงเรียนได้ ก็ควรมีส่วนานกิจกรรมและได้รับผลประโยชน์จากการเรียน ในโครงการที่จัดขึ้น ดังนั้น จึงควรจัดโครงการนี้ไว้ในโครงการพลศึกษาของโรงเรียนสำหรับนักเรียนทุกคน นักเรียน ที่มีสมรรถภาพทางกายต่ำหรือที่มีความจำกัดในด้านกลไกต่าง ๆ ก็ควรมีโอกาสได้เรียนโครงการ ที่ดัดแปลงขึ้นนี้

2. โครงการพลศึกษาสำหรับผู้มีความบกพร่องทางกาย ควรจัดสำหรับนักเรียนทุก ระดับไม่จำกัดเฉพาะระดับวิทยาลัย หรือระดับมัธยมศึกษา ในชั้นประถมศึกษาควรจัดโครงการให้ นักเรียน เพื่อว่าเขาจะได้มีทักษะมากขึ้น และพร้อมที่จะเรียนในโครงการปกติ เพื่อเข้าเรียนใน ระดับมัธยมศึกษาต่อไป

3. โครงการพลศึกษาสำหรับผู้มีความบกพร่องทางกาย มิได้เป็นการจำกัดโครงการ แต่มุ่งที่จะให้นักเรียนได้เรียน และยอมรับความจริงเกี่ยวกับขีดจำกัดของตน เพื่อว่าจะได้สามารถ ร่วมเรียนกิจกรรมที่เหมาะสมกับร่างกายและกิจกรรมนั้นทนทานการ โดยไม่เกิดเมื่อยในภาวะของ ตน โครงการนี้จึงเป็นโครงการส่งเสริมการเรียน โครงการควรมีกิจกรรมที่ดัดแปลงให้เหมาะสมกับ ความสนใจ สมรรถวิสัย ความสามารถ และขีดจำกัดของแต่ละคน กิจกรรมควรเป็นกิจกรรมที่ เกี่ยวกับพัฒนาการ การแก้ไข และช่วยฟื้นคืนสภาพตามธรรมชาติ รวมทั้งงาให้ได้เรียนโครงการ พลศึกษาที่จัดตามปกติ ซึ่งเห็นว่าปลอดภัย และนักเรียนมีโอกาส จะได้รับผลสำเร็จในการเรียน

4. โครงการพลศึกษาสำหรับผู้มีความบกพร่องทางกาย ควรยืดหยุ่นได้ โดยที่นักเรียน ทุกคนจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมปกติ ที่เขาจะเรียนได้โดยปลอดภัย และได้รับความสำเร็จ

5. โครงการผลึกษาสำหรับผู้บกพร่องทางกาย ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ทดลองทำ ไม่ใช่เป็นงานที่ยุ่งยาก ไม่ใช่เป็นงานนอกเหนือจากกิจกรรมปกติ หรือหมายถึง งานที่แยกต่างหากจากการสอนผลึกษา แต่เป็นส่วนที่ผสมผสานอยู่ในโครงการการศึกษาทั้งหมด สำหรับผู้เกี่ยวข้องซึ่ง-โรงเรียนและระบบโรงเรียนส่วนมากต่างละเลยกัน ปัจจุบันโครงการนี้มีส่วนให้ความสนาใจมากขึ้น แสดงให้เห็นว่า ทักษะพื้นฐานของร่างกายและความสามารถทางกลไกช่วยส่งเสริมให้ได้รับความสำเร็จทางเศรษฐกิจและทักษะทางสติปัญญา จากการวิจัย พบว่า การที่ได้ออกกำลังกายหนัก ๆ ในกิจกรรมผลึกษา เป็นส่วนสำคัญของการเจริญเติบโต การพัฒนาร่างกายของเยาวชนรวมทั้งความพิการทั้งหลาย

6. โครงการผลึกษาสำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทางกายนั้น จัดให้กับนักเรียนที่มีความแตกต่างกันทางร่างกายมากกว่าที่คิด โดยทั่วไป ร้อยละ 7-8 ของนักเรียนที่อยู่ในวัยเรียน มีความบกพร่องทางกาย ทางจิต และทางอารมณ์ ที่จำเป็นต้องอาศัยโครงการที่จัดเป็นพิเศษสำหรับเขาอย่างน้อยที่สุด ร้อยละ 2 ของร่างกายนักเรียนแต่ละคน ก็ได้รับประโยชน์จากการเรียน โครงการที่จัดให้ และโครงการที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของนักเรียน ควรจะขยายได้โดยไม่กระทบกระเทือนต่อการสอนตามปกติด้วย

7. โครงการผลึกษาสำหรับผู้บกพร่องทางกายนั้น มุ่งช่วยเหลือนักเรียนที่มีความบกพร่องต่าง ๆ ในทุก ๆ ด้านเช่น สุขภาพอ่อนแอ ความสามารถทางกลไกบกพร่อง การพัฒนาทางกายช้า อารมณ์ผิดปกติ ความผิดปกติทางสมองและประสาท ความพิการทางกาย และกลไกต่าง ๆ หรือผู้มีปัญหาทางวัฒนธรรม ทางสังคม และทางเศรษฐกิจ ฯลฯ

อาจารย์ผู้จัดทำกิจกรรมพิเศษสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ ควรได้รับการฝึกฝนมาเป็นพิเศษ เพื่อที่จะได้มาซึ่งความรู้และความเข้าใจ เพราะเป็นสิ่งจำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ของตน เป็นต้นว่า ต้องเป็นคนที่มีความคิดของตนเอง เพื่อที่จะสามารถอธิบายถึงสิ่งที่เป็นหลักเบื้องต้นในการแนะแนว อันเป็นทางนำไปสู่ความสำเร็จ และการสอนนักเรียนผิดปกติที่ได้ผลประการสุดท้าย ต้องมีคุณสมบัติที่ดี เป็นที่น่าเชื่อถือ มีความสามารถที่จะสร้างและรักษาสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน ผู้ปกครอง อายุรแพทย์ เจ้าหน้าที่ปกครองโรงเรียน ครูอื่น ๆ นักสังคมสงเคราะห์ และผู้นำทางด้านสวัสดิการอื่นได้เป็นอย่างดี

อาร์นเฮอม, อักซ์เตอร์ และโครว์ (Arnheim, Auxter and Crowe, 1969)

ได้เสนอว่า ความร่วมมือประสานงานกันเป็นอย่างดีของบุคคล 5 กลุ่มด้วยกัน จะทำให้โครงการ การจัดกิจกรรมพิเศษ สำหรับนักเรียนที่ผิดปกติมีประสิทธิภาพคืออย่างสมบูรณ์ที่สุด บุคคลทั้ง 5 กลุ่มนี้ ประกอบด้วย

1. ผู้บริหารโรงเรียน
2. คณะอาจารย์ภายในโรงเรียน
3. อายุรแพทย์
4. ผู้ปกครอง
5. ตัวนักเรียนเอง

โครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ

โครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ หมายถึง การจัดกิจกรรมในรูปแบบอื่น ๆ เพื่อสนองความต้องการ หรือความสนใจของนักเรียน หรือเพื่อชดเชยให้แก่นักเรียนที่มีความต้องการทั้งในด้าน การออกกำลังกาย และต้องการหาความสนุกสนานรื่นเริง หลังจากเวลาเรียนตามปกติ ในโรงเรียนจึงจะขาดโครงการนี้ไม่ได้เลย เพราะตามธรรมชาติของนักเรียนแล้ว มีความต้องการ ในการเคลื่อนไหว การตอบสนอง ความต้องการ และความสนใจ และที่สำคัญที่สุดคือ ต้องการ พื้นฐานของความสนุกสนานรื่นเริง รู้จักหาความบันเทิงเพื่อให้มีสุขภาพจิตที่ดีต่อไป แต่การจัดนั้น จะต้องขึ้นอยู่กับนโยบายของการบริหารของโรงเรียน ปรัชญาของโรงเรียน ความรู้ความสามารถของอาจารย์พลศึกษา คณะอาจารย์ในโรงเรียน และนักเรียนเป็นส่วนสำคัญที่ประกอบกันขึ้นทั้งหมด

ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมนันทนาการ

จันทร์ฉิมพ์ หละหงศ์ (2529) ได้เสนอแนะถึงประโยชน์ของการจัดกิจกรรมนันทนาการ ไว้ดังนี้ คือ

1. ช่วยเสริมสร้างสุขภาพทางกาย กับสุขภาพทางจิตของนักเรียน โดยการสนุกสนาน ให้อารมณ์คลายความตึงเครียด
2. ผิดักคำให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

3. ช่วยเสริมสร้างอุปนิสัยของนักเรียนให้เป็นคนกว้าง ใจไม่เห็นแก่ตัว
4. ช่วยให้นักเรียนขี้อวด มีน้ำใจตนเอง อันจะเสริมบุคลิกภาพกับประสิทธิภาพของ
การทำงานต่อไป
5. วางรากฐานความเข้าใจอันดีระหว่างสมาชิกของชุมชน ไว้ให้แก่นักเรียนแต่เยาว์
วัย
6. เป็นส่วนช่วยป้องกันและแก้ปัญหายาวชนของชุมชนทางหนึ่ง คือ ปลุกฝังนิสัยให้
รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์แก่นักเรียน ไม่ใช้เวลาว่างในทางประพฤติกาลเกเร หรือ
ถึงกับก่ออาชญากรรมขึ้น

ฮเจลท์ และชิฟเวอร์ (Hjelt and Shivers, 1972) ได้เสนอไว้ว่า การจัด
กิจกรรมนันทนาการนั้น ควรที่จัดให้สอดคล้อง กับกิจกรรมนันทนาการขั้นพื้นฐานของสังคมที่มีอยู่
ทั้งหมด เพื่อที่จะสามารถรองรับความต้องการของประชาชนในสังคมนั้น ๆ ได้ในการจัดกิจกรรม
นันทนาการในทั่ว ๆ ไป ในสังคมปัจจุบันประกอบไปด้วยในด้านต่าง ๆ เหล่านี้

1. ด้านศิลปะและความชำนาญทางด้านศิลปะ
2. ด้านดนตรี
3. ด้านกิจกรรมการเคลื่อนไหว เกม การกีฬา และการออกกำลังกาย
4. กิจกรรมของสังคม การจัดงานต่าง ๆ
5. กิจกรรมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
6. การเต้นรำ
7. กิจกรรมการแสดง
8. กิจกรรมบริการสังคม
9. กิจกรรมการศึกษา
10. กิจกรรมค่ายพักแรม

ทั้งนี้ การจัดกิจกรรมนันทนาการในโรงเรียนจะต้องอยู่ภายใต้ วิธีการบริหารและการ
จัดดำเนินการที่ถูกต้อง และความเหมาะสมของโรงเรียน

การจัดและการบริหารงาน

กระบวนการการจัดค่าเินการหรือการบริหารงานทั่วไป มักจะมีลักษณะเป็นกระบวนการวิธีหรือการกำหนดขั้นตอนในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ซึ่งเป็นวิธีจัดการที่ใช้หลักทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Management) กระบวนการการจัดการจะกำหนดขอบเขตและหน้าที่ตามขั้นตอนต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจน ซึ่งงานการพัฒนา หรือบริหารองค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายที่วางไว้นั้นขึ้นอยู่กับว่า องค์กร หรือหน่วยงานนั้น ๆ พร้อมด้วยทรัพยากรการบริหารมากน้อยเพียงใด ทรัพยากรการบริหารหรือปัจจัยการบริหารประกอบด้วย คน เงิน วัสดุ และการบริหารหรือการจัดการ (สงพงษ์ เกษมลิน, 2517)

ได้มีผู้ให้ความหมายของการบริหารไว้ ดังนี้

ชูป กาญจนประกร (อ้างถึงใน รัตนากรณี ทรงพระนาม, 2537) กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง การทำงานของคณะบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ที่ร่วมกันปฏิบัติการให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

สมพงษ์ เกษมลิน (2517) กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง การใช้ศาสตร์ และศิลป์ เพื่อนำเอาทรัพยากรการบริหารมาประกอบการ ตามกระบวนการการบริหาร ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

ไซมอน (Simon อ้างถึงใน รัตนากรณี ทรงพระนาม, 2537) กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง กิจกรรมที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมกันจัดค่าเินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน

ทฤษฎีกระบวนการบริหาร

กระบวนการบริหารทั่วไป มักมีลักษณะขบวนการ หรือวิธีกำหนดขั้นตอนในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ซึ่งเป็นวิธีการจัดอย่างหนึ่งที่มีหลักเกณฑ์ตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์ กระบวนการบริหารจะกำหนดขอบเขตและหน้าที่ตามขั้นตอนต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจน ปัจจัยพื้นฐานในการบริหาร

ได้แก่ 4 เอ็ม (4 M's) (นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์, 2529)

1. กำลังคนที่มีทั้งปริมาณและคุณภาพ (Man)
2. กำลังเงิน งบประมาณ (Money)
3. วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Materials)
4. การจัดการ (Management)

ศาสตราจารย์ บัณฑิต พรลินชัย (อ้างถึงงาน บัณฑิต พรลินชัย, 2533) กล่าวว่า การบริหารเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย

1. การวางแผน
2. การดำเนินงาน
3. การประเมินผล

ฟายอล (Fayol อ้างถึงงาน บัณฑิต พรลินชัย, 2533) มีแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารว่าเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ คือ

1. การวางแผน
2. การจัดองค์การ
3. การบังคับบัญชาสั่งการ
4. การประสานงาน
5. การควบคุม

กูลิค และเออร์วิค (Gulick and Urwick อ้างถึงงาน จรวาย แก่นวงศ์ดา, 2524) ได้เสนอความคิดเกี่ยวกับกระบวนการการบริหารไว้ 7 ประการด้วยกัน โดยเรียกย่อ ๆ ว่า "POSDCoRB" กระบวนการนี้เป็นผลสืบเนื่องจาก การจัดการแบบวิทยาศาสตร์ (Scientific Management) ซึ่งพยายามที่จะค้นหาวิธีการบริหารที่ดีที่สุด และได้สรุปกระบวนการบริหารนี้ไว้ใน "Papers on the Science of Administration" ในปี ค.ศ. 1937 โดยมีกระบวนการดังนี้

1. P = Planning หมายถึง การวางแผนอันเป็นคาดการณ์ในอนาคตซึ่งจะต้องคำนึงถึงนโยบาย (Policy) ทั้งนี้เพื่อให้แผนงานที่กำหนดขึ้นนั้นมีความสอดคล้องต้องกัน ในการ

ดำเนินงาน การวางแผน เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรู้ในเรื่องวิทยาการ และวิจารณ์ทฤษฎี วิจัยเหตุการณ์อนาคต แล้วกำหนดวิธีการโดยถูกต้องอย่างมีเหตุผล เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปโดยถูกต้องและสมบูรณ์

2. O = Organization หมายถึง การจัดส่วนราชการหรือองค์การ ให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน เช่น การจัดแบ่งงานเป็นกรม กอง แผน โดยอาศัยเป็นปริมาณงาน คุณภาพของงาน

3. S = Staffing หมายถึง การจัดหาบุคคลและเจ้าหน้าที่มาปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับการจัดแบ่งหน่วยงานที่กำหนดไว้ หรือการจัดเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลเพื่อให้ได้บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถมาปฏิบัติงานให้เหมาะสม (Competent man for competent Job) รวมถึงการที่จะสร้างและธำรงไว้ซึ่งสัมพันธภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรด้วย

4. D = Directing หมายถึง การศึกษาวิธีการอำนวยความสะดวก รวมทั้งการควบคุมงาน นิเทศงาน ตลอดจนศิลปะในการบริหารงาน เช่น ภาวะผู้นำ (Leadership) มนุษยสัมพันธ์ (Humanrelation) การจูงใจ (Motivation) และการวินิจฉัยสั่งการ (Decision making)

5. Co = Co-ordinating หมายถึง การร่วมมือประสานงานเพื่อ การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวบรวม ศึกษาหลักการและวิธีการที่จะช่วยให้การประสานงานดีขึ้น เพื่อช่วยแก้ปัญหาข้อขัดข้องในการปฏิบัติงาน

6. R = Reporting หมายถึง การเสนอรายงานไปยังผู้บังคับบัญชา หรือไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งเบื้องบนและเบื้องล่าง การเสนอรายงานนี้ ทำให้ผู้บังคับบัญชาทราบความก้าวหน้าของงานทุกระยะ สะดวกแก่การประสานงานกับหน่วยงานอื่น ในขณะเดียวกันควรประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบด้วย

7. B = Budgeting หมายถึง การงบประมาณ โดยศึกษาให้ทราบถึง ระบบและกรรมวิธี ในการบริหารเกี่ยวกับงบประมาณ และการเงิน การวางแผน หรือ โครงการในการใช้จ่ายเงิน การบัญชี การควบคุมการดูแล การใช้จ่ายเงิน หรือตรวจสอบบัญชีโดยรอบคอบและรัดกุม

กระบวนการในการจัดดำเนินการตามแนวคิดของ กุลลิคและเออร์วิค (Gulick and Urwick) เป็นกระบวนการที่มีความสมบูรณ์ โดยได้ครอบคลุมทุกขั้นตอน ตั้งแต่ การวางแผน

การจัดองค์กร การจัดทาบุคลากร การควบคุมกำกับดูแล การประสานงาน การประเมินผลงาน และการกำหนดงบประมาณ เป็นขั้นตอนในการดำเนินงานที่สามารถทำให้การดำเนินงานนั้น บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยไม่ยุ่งยากนัก ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นแนวทางการวิจัยครั้งนี้

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

คงศักดิ์ เจริญวิรัช (2517) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "โปรแกรมผลศึกษาของ - โรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถามถามครูผลศึกษา จำนวน 62 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร มีการจัดโปรแกรมผลศึกษาในชั้นเรียนร้อยละ 100 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ร้อยละ 90 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนร้อยละ 82 โปรแกรมสันตนาการร้อยละ 53 โปรแกรมพิเศษสำหรับนักเรียนผิดปกติร้อยละ 10 สำหรับปัญหาที่พบคือ ขาดอุปกรณ์ สถานที่ และจำนวนครูผลศึกษายังไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

สุพรรณ จิตต์ภักดี (2524) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการ โปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ ระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 8" โดยใช้แบบสอบถามถามครูผลศึกษาจำนวน 91 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนราษฎร์ จัดโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียน ด้านการสอนผลศึกษาในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬาภายนอก และระหว่างโรงเรียน ด้านการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ ส่วนกิจกรรมพิเศษเด็กปกติมีจัดน้อยมาก ปัญหาเกี่ยวกับการสอนวิชาผลศึกษาคือโรงเรียนไม่สามารถจัดกิจกรรมไปตามหลักสูตร จำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่มมากเกินไป ขาดหนังสือและตำราที่จะใช้ประกอบการเรียนการสอน เกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬานานโรงเรียน และการจัดการแข่งขันกีฬาภายนอกหรือกีฬาระหว่างโรงเรียน คือ ขาดงบประมาณ ขาดความร่วมมือจากคณะกรรมการภายในโรงเรียน และผู้บริหารไม่สนับสนุน เกี่ยวกับตัวครูผลศึกษา คือ ครูมีจำนวนน้อย ไม่ได้สัดส่วนกับจำนวน

นักเรียน ปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรอื่น ๆ คือ ศึกษานิเทศก์ ไม่เคยไปให้คำแนะนำ ช่วยเหลือครู
ผลศึกษาเลย

ปานศิริ จันทกุล (2524) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการ
โปรแกรมผลศึกษาในวิทยาลัยเอกชน" โดยใช้แบบสอบถาม 2 ชุด ชุดที่ 1 สำหรับอาจารย์
ผลศึกษาหรืออาจารย์ที่ปรึกษาสมัครนักศึกษา และรองอธิการ หรือรองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการ
นักศึกษา และชุดที่ 2 สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน 10 แห่งรวมประชากรทั้งสิ้น 220 คน
ผลการวิจัยพบว่า วิทยาลัยเอกชนมีการจัดโปรแกรมการสอนผลศึกษา ในชั้นเรียนร้อยละ 30
โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายใน โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายนอก และระหว่างสถาบันรวมทั้ง
โปรแกรมสหนาการร้อยละ 100 และ โปรแกรมบรรณาธิการทางผลศึกษาร้อยละ 10 ปัญหาใน
การจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษา ในวิทยาลัยเอกชน ได้แก่ โปรแกรมการสอนผลศึกษา
ในชั้นเรียนประสบปัญหาในด้านการสนับสนุนของฝ่ายบริหาร ขาดอุปกรณ์ สนามและเครื่องอำนวยความสะดวก
โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายใน ประสบปัญหาในด้านการจัดกิจกรรมตามความ
สนใจของนักศึกษา โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายนอก ระหว่างสถาบัน ประสบปัญหาในด้านการ
คัดเลือกตัวนักกีฬา และการเข้าชมรมและเชียร์กีฬา โปรแกรมสหนาการ ประสบปัญหาในด้าน
สถานที่ และเวลาในการจัดกิจกรรม

วิวัฒน์ไชย วรบรร (2525) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการ -
โปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครู
ผลศึกษา จำนวน 55 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษา
ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับน้อยทุกโครงการ ยกเว้นโครงการจัด
กิจกรรมพิเศษทางผลศึกษาสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ ซึ่งนักเรียนโรงเรียนสาธิตในส่วนภูมิภาค มี
ปัญหาอยู่ในระดับมาก

พิชเรข นิริยหะพันธุ์ (2525) ได้ทำวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการ -
โปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่" โดยใช้แบบสอบถาม
ถามครูผลศึกษา 56 คน ผลการวิจัยพบว่า โครงการสอนผลศึกษาในโรงเรียน และโครงการ

แข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนมีการจัดทุกโรงเรียน ส่วนโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนกับโครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ จัดเป็นส่วนมาก ส่วนโครงการจัดกิจกรรมพิเศษสำหรับนักเรียน ออกคิมีน้อย ส่วนปัญหาที่ประสบคือ อุปกรณ์มีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ขาดหนังสือและตำราใช้ประกอบการเรียนการสอน ขาดความรู้ในการซ่อมแซมอุปกรณ์ ขาดอุปกรณ์ทางเทคนิค และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมทางพลศึกษา

เกษร เข็มทอง (2527) ได้ทำวิจัย เรื่อง "สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร" โดยได้นำแบบประเมินที่ได้สร้างขึ้นเอง ไปประเมินโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 43 โรงเรียน ข้อมูลที่ได้มานำไปวิเคราะห์ โดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา โดยเฉลี่ยแล้วจัดโปรแกรมพลศึกษาอยู่ในระดับดี ได้แก่ ด้านการดำเนินการสอนในชั้นเรียน และการจัดพลศึกษาพิเศษ เพื่อนันทนาการ สรุปโดยส่วนรวม - สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จัดโปรแกรมพลศึกษาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างดี และจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ของคะแนน สถานภาพของโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานครระหว่างโรงเรียนประเภทชายล้วน หญิงล้วน และสหศึกษา และระหว่างโรงเรียนที่อยู่ในท้องที่การศึกษาต่าง ๆ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ประทีป เวทย์ประสิทธิ์ (2528) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษา ใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้" โดยใช้แบบสอบถามผู้บริหารและครูพลศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาล ใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ทุกโรงเรียน จำนวน 178 ชุด ผลการวิจัยพบว่า ในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษา ใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ส่วนใหญ่มีการจัดโปรแกรมพลศึกษาในทุกโครงการ ยกเว้น โครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางพลศึกษาสำหรับเด็กออทิสติก ไม่มีโรงเรียนใดจัดเลย สำหรับปัญหาที่ประสบมากได้แก่ งบประมาณมีไม่เพียงพอ ครูพลศึกษามีไม่เพียงพอ ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ผู้บริหารและผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญ และ

ไม่ค่อยให้ความสำคัญร่วมมือในการจัดโปรแกรมผลศึกษา รวมทั้งศึกษานิเทศก์ ไม่ค่อยให้การแนะนำ สนับสนุน และช่วยเหลือเท่าที่ควร ไม่มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักเรียน อุปกรณ์ทาง ผลศึกษามีไม่เพียงพอและไม่ครบทุกกิจกรรมที่จัด สถานที่ฝึกกิจกรรมในร่มมีไม่เพียงพอ และอยู่สภาพที่ไม่เหมาะสม ขาดหนังสือและเอกสารความรู้ทางผลศึกษาสำหรับค้นคว้าเพิ่มเติม ขาด ยานพาหนะและไม่มีความสะดวกในการเดินทางไปร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน รวมทั้ง สภาพภูมิอากาศและฤดูกาล เป็นอุปสรรคต่อการจัดโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียน

วิริยา บุญชัย, อริสา พงษ์อมรพรหม และไพวัลย์ ตัฒลาพุด (2532) ได้ร่วมกัน ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินโครงการผลศึกษาของโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาของไทย" มีวัตถุประสงค์ เพื่อจะศึกษาสภาพภาพของโครงการผลศึกษาของไทย และเปรียบเทียบสภาพภาพ ของโครงการผลศึกษาในโรงเรียน ระหว่างภาค ท้องที่ และเขตการศึกษา ผู้วิจัยได้ดัดแปลง แบบประเมินสภาพภาพโครงการผลศึกษาของโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาของรัฐเอไอเอ ซึ่งทำ การประเมินทั้งหมด 7 ด้าน คือ ด้านปรัชญาและหลักการ ด้านการจัด และการบริหารผลศึกษา ด้านการบริหารชั้นเรียน ด้านบุคลากร ด้านหลักสูตร ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และ ด้านการประเมินผลและการให้คะแนน ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนสภาพภาพโครงการผลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาล ในระดับชั้น มัธยมศึกษาของไทยคือ 80.03 เปอร์เซนต์ ซึ่งอยู่ในระดับดี เมื่อจัดสภาพภาพของโรงเรียนตาม ระดับที่วางไว้ ปรากฏว่า มีโรงเรียนที่อยู่ในระดับดีมาก 33 โรงเรียน หรือร้อยละ 11 ส่วนใหญ่ ของโรงเรียน คือ ร้อยละ 46 มีโครงการที่อยู่ในระดับดี และมีเพียง 5 โรงเรียน หรือร้อยละ 1 มีโครงการอยู่ในระดับต่ำมาก

2. เมื่อเปรียบเทียบสภาพภาพของโครงการผลศึกษา ของโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในภาค ต่าง ๆ ท้องที่ และเขตการศึกษาต่าง ๆ ปรากฏว่า โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการจัด โครงการผลศึกษาดีกว่าภาคอื่น ๆ เมื่อแบ่งตามท้องที่ โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในทั้งสามท้องที่มีการจัด โครงการผลศึกษาใกล้เคียงกัน เมื่อแบ่งตามเขตการศึกษา โรงเรียนที่อยู่ในเขตการศึกษา 12 และ 10 มีการจัดโครงการผลศึกษาดีกว่า โรงเรียนที่อยู่ในเขตการศึกษาอื่น ๆ

3. คุณภาพของโครงการผลศึกษา ในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาของไทย ด้านการ จัดและบริหารผลศึกษา การบริหารชั้นเรียน บุคลากร การประเมินผลและการให้คะแนนอยู่ใน

ระดับดี ส่วนด้านปรัชญา หลักการและหลักสูตร อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับปานกลาง

กาฐ นาคสวัสดิ์ (2532) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลึกษาในโรงเรียนมูลนิธิคณะ เซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย" โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารและครูผลึกษา ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนมูลนิธิคณะ เซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย มีการจัดโปรแกรมผลึกษานโรงเรียน ประกอบด้วยโครงการสอนผลึกษานโรงเรียน โครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน โครงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนและโครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ ยกเว้นโครงการจัดกิจกรรมพิเศษทางผลึกษาสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ นั้น ไม่มีโรงเรียนใดจัดเลย
2. ปัญหาในการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลึกษานโรงเรียนมูลนิธิคณะ เซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยนั้น พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยในทุกโครงการ
3. ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผลึกษานโรงเรียนมูลนิธิคณะ เซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับปัญหาในการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลึกษานโรงเรียนนั้น ไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมคิด สวนศรี (2533) ได้ทำวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและบริหารโปรแกรมผลึกษาของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย นโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา" ผลการวิจัยพบว่า

1. หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ประสบปัญหาด้านการวางแผน ด้านการประสานงาน และด้านการประเมินผล ในระดับน้อย ส่วนด้านการจัดและการดำเนินการ ด้านการจัดบุคลากร และด้านการจัดงบประมาณประสบปัญหาในระดับมาก
2. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการจัดและบริหารโปรแกรมผลึกษาทุกด้าน ระหว่างหัวหน้าหมวดวิชาที่มีอายุราชการ 10 ปีและน้อยกว่า กับผู้ที่มีอายุราชการมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ระหว่างผู้ที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหมวดวิชามาแล้ว 5 ปี และน้อยกว่า กับผู้ที่ดำรงตำแหน่งมาแล้วมากกว่า 5 ปี และระหว่างผู้ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและสูงกว่า พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

พัฒนา เจริญวัฒนมงคล (2533) ได้ทำวิจัยเรื่อง "สภาพและปัญหาการจัดโปรแกรมผลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิก กรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหาร และครูผลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิกในกรุงเทพมหานครจัดโครงการสอนผลศึกษา ในโรงเรียน และโครงการแข่งขันกีฬาภายในทุกโรงเรียน ส่วนการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และกิจกรรมนันทนาการส่วนใหญ่มีการจัดและกิจกรรมพิเศษทางผลศึกษา จัดเป็นจำนวนน้อย

2. ปัญหาที่พบในการจัดโปรแกรมผลศึกษามากที่สุด คือ ศึกษานิเทศก์ไม่มาติดต่อเท่าที่ควร สถานที่ในร่มไม่เพียงพอต่อคาบการสอน นักเรียนมีมากเกินไป ครูผลศึกษาไม่เห็นความสำคัญของผลศึกษาโรงเรียนไม่ได้จัดที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายให้ ครูผลศึกษามีคาบสอนผลศึกษามากเกินไป สถานที่ทำความสะอาดร่างกายนักเรียนไม่เพียงพอ

3. ผู้บริหารและครูผู้สอนผลศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการจัดโปรแกรมผลศึกษาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ยกเว้น ด้านการจัดโครงการผลศึกษาในโรงเรียนและการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

สุรัชย์ จังธนสมบัติ (2537) ได้ทำวิจัยเรื่อง "การศึกษาปัญหาการจัดดำเนินการ - โปรแกรมผลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ด้านการได้ยิน และด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานคร" ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ด้านการได้ยิน และด้านการมองเห็น ในกรุงเทพมหานครมีปัญหาลูกอยู่ในระดับมาก ในข้อจำนวนนักเรียนในการสอนมากเกินไป ครูผลศึกษามีชั่วโมงการสอนต่อคนมากเกินไป อัตราของครูผลศึกษาไม่เหมาะสมกับจำนวนนักเรียน ขาดงบประมาณการสนับสนุน ในการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ไม่มีสถานที่ที่สอนกิจกรรมนันทนาการ เวลาที่ใช้ในการฝึกซ้อมไม่เพียงพอ ไม่มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ไม่มีตู้เก็บเสื้อผ้าและวัสดุอุปกรณ์ทางผลศึกษาไม่เพียงพอ

2. จากการเปรียบเทียบ ปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ด้านการได้ยิน และด้านการมองเห็น ปรากฏว่า ปัญหาการจัดดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญากับด้านการมองเห็น มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

บุพการณั์ ถึงที่ลาพอง (2537) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินโปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร" ผลการวิจัยพบว่า

1. โปรแกรมผลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา ขนาดกลาง ขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษในกรุงเทพมหานคร เมื่อเทียบเกณฑ์ทั่วประเทศพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 53.8, 63.9 และ 66.7 ตามลำดับและเมื่อเทียบกับเกณฑ์ของกรุงเทพมหานครพบว่า โรงเรียนขนาดกลางส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 50.0 โรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 50.8 และ 44.4 ตามลำดับ

2. โดยภาพรวมโปรแกรมผลศึกษา ของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ กับโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดและบริหารวัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางผลศึกษา และด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

เบสแมนน์ (Bestman, 1975) ได้ศึกษาเรื่อง "การประเมินโปรแกรมผลศึกษาสำหรับนักเรียนชายในกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาแอนนาไฮม์ รัฐแคลิฟอร์เนีย" โดยใช้แบบประเมินและการให้คะแนนของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ของเนลสัน และแบบให้คะแนนของชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของเนลสันและฮัตสัน เพื่อสำรวจโปรแกรมผลศึกษานักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 16 แห่ง และมัธยมศึกษาตอนปลาย 9 แห่ง ในด้าน ครูผู้สอน สถานที่ การจัดและดำเนินการของโปรแกรม ได้แก่ การสอน การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน และการช่วยเหลือในวิชาการของครู ปรากฏว่า

1. ด้านครูผู้สอนพบว่า ครูที่มีความรู้ในวิชาที่สอนดีโดยทั่วไปครูจะให้คะแนนตนเองสูงในด้านสมรรถภาพทางกาย การสอน บุคลิกภาพและคุณลักษณะ
2. ด้านสถานที่ พบว่าสถานที่เพียงพอ วางดีเหมาะสมดี บางแห่งที่มีสถานที่ในร่มและกลางแจ้งไม่เพียงพอ มีเพียงไม่กี่โรงเรียนที่มีโรงฝึกผลศึกษา อุปกรณ์ วัสดุ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีเพียงพอมากกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

3. ด้านการจัดและดำเนินการของโปรแกรม มีนักเรียนที่เรียนพลศึกษาพอเหมาะในแต่ละห้องเรียน การตรวจสอบสภาพของนักเรียนไม่เพียงพอ การจัดนักเรียนเข้าชั้นไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ แต่ชั้นเรียนที่เรียนพลศึกษามีความเหมาะสม ครูมีชั่วโมงสอนมาก

โมซาฟารี (Mozafari, 1980) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การศึกษาโปรแกรมพลศึกษาในระดับมัธยมศึกษาของรัฐฟลอริดา" โดยใช้แบบประเมินโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของสมาคมสุศึกษา พลศึกษาและนันทนาการของอเมริกา พบว่า

1. โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า 1,000 คน จะมีความสัมพันธ์แบบผกผันอย่างมีนัยสำคัญ กับการสอนการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนและการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
2. โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน 1,001 คน จะมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญใน 3 ด้านดังกล่าว
3. มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างโรงเรียนระดับกลาง โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในด้านการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนและการบริหารโปรแกรม

วิลค์ (Wilke, 1983) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "อนาคตของโครงการสอนพลศึกษาทั่วไปในระดับอุดมศึกษา โดยใช้เทเลโพล" โดยใช้แบบสอบถามตามผู้บริหารโครงการสอนพลศึกษาทั่วไปของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ในสหรัฐอเมริกา จำนวน 100 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ควรจะมีวิชาเกี่ยวกับสมรรถภาพของระบบหายใจ โภชนาการ และการควบคุมน้ำหนักของร่างกายให้มากขึ้น ซึ่งควรจัดให้มีภาคปฏิบัติด้วย
2. ผู้บริหารควรเข้าใจและเห็นคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษา และต้องตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษาด้วย
3. ควรพิจารณาจัดโครงการพลศึกษา ให้เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของขบวนการการศึกษา
4. ควรจัดให้เป็นวิชาที่นับหน่วยกิตการเรียนด้วย
5. ควรปลูกฝังให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการออกกำลังกายและเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษา เพื่อสุขภาพมากกว่าเพื่อการแข่งขัน
6. บทบาทของโปรแกรมพลศึกษาจะเพิ่มมากขึ้นในอนาคต

7. วิธีสอนกิจกรรมพลศึกษา ควรคำนึงถึงความจำเป็นและความต้องการของผู้เรียน
8. ควรมีการรวมวิชาที่เข้าซ้อนเข้าด้วยกันเพื่อประหยัดงบประมาณ

ซอง คี ซัง (SONG, KI SUNG, 1992) ได้ทำวิจัยเรื่อง "การรับรู้ของครูพลศึกษา ชาวเกาหลี ผ่านองค์ประกอบของโปรแกรมและความสำเร็จในโปรแกรมพลศึกษา" จุดประสงค์ของการศึกษา คือ

1. การหาความแตกต่างของการรับรู้ ผ่าน 5 ตัวเลือกใน 7 ประเภทที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมพลศึกษา (โครงสร้างของผู้ฝึก, แรงขับทางธรรมชาติ, สิ่งอำนวยความสะดวก, การจัดองค์กร, อุปกรณ์, โครงสร้างของกิจกรรม และทฤษฎีการประเมินผล) โดยเฉพาะครูที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

2. ท้าความสำคัญขององค์ประกอบทางด้านสรีระ 6 อย่าง (เพศ, อายุ, ประสบการณ์การสอน, ภูมิภาคการศึกษา, วิชาที่เปิดสอนในโรงเรียน และระดับของการสอน) ตามการรับรู้ของครูผู้สอนพลศึกษา และ

3. ท้าองค์ประกอบที่ช่วยให้ครูและนักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนและการสอนพลศึกษา

ข้อมูลในการศึกษาค้างนี้ได้จากครู 201 คน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของเกาหลี 603 คน ในการอธิบายค่าสถิติใช้ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และ scheffe test การวิเคราะห์การหยุดถดถอย และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ kerdall's coefficient

ผลการวิจัย พบว่า

1. ครูที่มีองค์ประกอบเกี่ยวกับการรับรู้ทั้ง 7 องค์ประกอบจะประสบผลสำเร็จในการสอนพลศึกษา

2. อายุและประสบการณ์ในการสอน มีความสัมพันธ์ทางลบกับการรับรู้ของครู ส่วนเพศและวิชาที่เปิดสอนในโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้

3. การรับรู้ของครูซึ่งได้จากการมีทัศนคติที่ดีมีความสำคัญที่สุด ขณะที่มีการให้ทฤษฎีการประเมินผลมีความสำคัญน้อยที่สุด ในการสอนพลศึกษาให้ประสบผลสำเร็จ

4. ครูโดยทั่วไปรับรู้ว่ามี องค์ประกอบทั้ง 4 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสำเร็จของ

การสอนพลศึกษา ขณะที่นักเรียนทั่วไปเข้าใจว่า องค์ประกอบเหล่านี้ มีความสัมพันธ์ทางลบต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนพลศึกษา อย่างไรก็ตาม ทั้งครูและนักเรียนรับรู้ว่า ลำดับชั้นของโครงสร้างของกิจกรรมและอุปกรณ์ เป็นหัวใจของการประสบความสำเร็จในการเรียนพลศึกษา

บอล, ดีโบราซ ชีค (Ball, Deborah Cheek, 1995) ได้ทำการวิจัย เรื่อง "ผลกระทบของหลักสูตรพลศึกษา ในเรื่องเกี่ยวกับ สมรรถภาพทางกาย ความรู้ และการดำรงชีวิต" วัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อ ตัดสินว่า ผู้ที่ได้รับการศึกษาทางพลศึกษาจะได้รับความสำเร็จ โดยผ่านทางทักษะที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมกิจกรรม โปรแกรมที่ได้กระทำโดยตรง หรือความสัมพันธ์ของสมรรถภาพทางกายกับโปรแกรมกิจกรรม ในทำนองเดียวกัน วัตถุประสงค์จะอธิบายถึงการดำรงชีวิตที่เปลี่ยนแปลงเป็นผลมาจาก การรักษาสสมรรถภาพให้อยู่ในระดับเป็นเวลานาน จุดสำคัญของการศึกษาคือ การพยายามในการส่งเสริมสมรรถภาพทางกาย ความรู้และการดำรงชีวิต ในสิ่งแวดล้อมจากประสบการณ์ที่ได้จากหลักสูตร ผลกระทบของการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย การเพิ่มขึ้นของความรู้ และการเปลี่ยนการดำรงชีวิต เป็นตัวอธิบายโดยผ่านโปรแกรมกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์กับทักษะ หรือโปรแกรมกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์กับสมรรถภาพทางกาย

ผู้รับการทดสอบเป็นนักเรียนในระดับ 9 จำนวน 157 คน ในโรงเรียนรัฐบาลของโคลัมเบีย, จอร์เจีย ซึ่งจะถูกทดสอบก่อนด้วย 5 องค์ประกอบของสมรรถภาพทางกาย ความรู้ และการดำรงชีวิต ผู้รับการทดสอบ 47 คน ถูกกำหนดให้ฝึกทักษะที่มีความสัมพันธ์กับโปรแกรมกิจกรรม ส่วนอีก 48 คน จะได้รับการฝึกโปรแกรมกิจกรรมโดยตรง ส่วนอีก 62 คน จะฝึกสมรรถภาพทางกายที่มีความสัมพันธ์กับโปรแกรมกิจกรรม เมื่อผ่านไป 12 สัปดาห์ จะทำการทดสอบซ้ำ โดยทำให้เกิดประโยชน์เหมือนกับการใช้เครื่องมือ การทดสอบต่อ ๆ มากระทำเหมือนใช้เครื่องมืออีกระยะ 3 เดือน

ข้อมูลที่ได้ถูกวิเคราะห์ผ่านโปรแกรมและการทดสอบ การวิเคราะห์ความแปรปรวนได้จากการทำซ้ำกับค่าตนเองประกอบที่ 2 ค่าทางสถิติแสดงให้เห็นความมีนัยสำคัญระหว่างเวลาของการทดสอบ เกี่ยวกับความรู้ โดยประเมินจากการดำรงชีวิต การวัดไขมันใต้ผิวหนัง เคนวิ่ง 1 ไมล์ นั่งมือแตะปลายเท้า ดึงข้อ ผลของโปรแกรม และโปรแกรมกับการทดสอบ มีค่ามีนัยสำคัญทางสถิติไม่แตกต่างจากค่าตัวแปรทั้ง 7 ตัว ข้อสรุปของการศึกษานี้นำไปสู่การสิ้นสุด รายการเปลี่ยนแปลงในด้านความรู้ การดำรงชีวิต และสมรรถภาพทางกาย ซึ่งไม่ใช่องค์ประกอบของชนิด

ของโปรแกรม

จากการศึกษาวรรณคดีที่เกี่ยวข้อง พบว่า ในเรื่องของโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ นั้น ยังไม่เคยมีใครทาวิจัยมาก่อนเลย ข้อมูลที่มีอยู่เป็นข้อมูลของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษานเรื่องการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย